

Vstúpenie Ježiša na nebo – 13.5.2021 – Pozerá z výšky?

Pane Ježiši Kriste, Ty si Pánom vyvýšeným nad týmto svetom. Nad hriechom a zlobou človeka. Nad sebeckom a mocou bohatých. Nad nepravosťou silnejších. A predsa nezostávaš vzdialený tým, ktorí sú spravodliví pred Tebou. Nie si vzdialený tým, ktorí vo svojej biede a telesnom nedostatku volajú k Tebe. Nie si ďaleký tým, ktorí trpia nepravosťou, prenasledovanie či vojny. Prosíme: prehovor k nám svojím slovom, aby sme chápali, čo sa okolo nás deje, aký osud čaká tento svet a kedy prídeš znovu na túto zem, aby si súdil živých i mŕtvych. Buď nám milostivý teraz i vtedy, keď naša posledná chvíľa. Amen.

Lukáš 24:50-53 „Potom ich Ježiš vyviedol von až k Betánii. Zdvihol ruky a požehnal ich. A keď ich žehnal, vzdialil sa od nich a bol unášaný do neba. A oni poklonili sa Mu a vrátili sa s veľkou radosťou do Jeruzalema a boli stále v chráme, chváliac Boha a dobrorečiac Mu“.

Dnešný sviatok je zvláštny. Hovorí nám o tom, že Ježiš vstúpil do neba. A to nie je vždy pozitívna informácia. **V čase, keď sa deje na svete toľko zlého, máme pocit akoby sa odpratal do bezpečia a nás tu nechal napospas životu.** Počujeme správy o pohromách – o náraste indickej mutácie korony v Európe, o nebezpečnom zoskupovaní sa vojsk na rusko-ukrajinskej hranici, o nových útokoch v oblasti Gazy a Izraela, počujeme o tom, že sa znovu otvára otázka utečencov, ktorých chce časť Európy pustiť na naše územia, počujeme o smrti ľudí, ktorých sme poznali alebo sú nám blízki. **V čase, keď sa toto všetko deje, naozaj máme pocit, že Ježiš si v pokoji vystúpil do neba a svet Ho prestal zaujímať.**

Učeníci, ktorí vtedy Ježiša vyprevádzali do neba však nemali takýto pocit. Možno si poviete, že nežili v takej zlej dobe. Áno, možno nebola až taká zlá, ale aj oni vtedy mali dosť ťažkostí a problémov, akurát nefungovala televízia, internet ani noviny a tak nemali šajnu, čo sa deje na druhom konci sveta. Ale aj oni si niesli svoj kríž. V takej situácii Ježiš odišiel, no oni to nevnímali ako útek. Skôr je to taký pokojný a pekný príbeh o tom, čo sa na sviatok Vstúpenia vlastne stalo.

1. Ježiš neuteká od svojich, On ich vedie: Ježiš kráča dopredu. Tak ako ide na Golgotu a nesie svoj kríž, kráčajúc v ústrety hriechu, smrti a oddelenia od svojho nebeského Otca, tak kráča aj teraz k Betánii. **Ide ako Vodca, ktorý nastavuje vlastné telo tomu, čo má prísť, ide ako Vodca, ktorý vovádza svojich milovaných na miesto, kde je Jeho domov.** Tam bude aj ich domov.

Áno, nám sa môže zdať, že Ježišovo vstúpenie je oddelenie sa od všetkého ľudského. Ale prečo by to Ježiš robil? Keby chcel byť bez nás v nebi, keby sme Ho nezaujíмали, keby sme Mu boli ukradnutí, nemusel ani prísť na túto zem. Ak za nás zomrel, potom od nás do neba neuteká, aby sa nás zbavil, ale práve naopak: ide nám pripraviť miesto a keď nám pripraví miesto, príde a vezme nás k sebe, aby sme boli tam, kde je On. Pán Ježiš nezostal na tomto svete, aby On bol s nami tu, na mieste plnom hriechu, ale odišiel do neba, aby sme my boli s Ním tam, kde hriech už niet.

Sme putujúci v ústrety nebu, kráčame za svojim Vodcom a Majstrom. A keďže On je už tam, nemusíme sa ničoho báť. Ani budúcnosti na tomto svete a ani toho, čo nás čaká vo večnosti.

2. Ježiš si neberie so sebou svoju moc, On nám ju dáva v požehnaní: mnoho vecí nám dnes chýba a zlo prekvitá. Možno preto máme občas dojem, že Pán Ježiš je asi prítomný na tomto svete, ale nestará sa do jeho chodu. Nezasahuje do ľudských dejín, necháva nás napospas svojim rozhodnutiam a postojom. Prišla choroba a my pochybujeme o Jeho moci uzdravovať. Schyluje sa k vojne a my spochybňujeme Jeho dar pokoja. Je medzi nami veľa zla, závidi, zloby a my váhame, či máme veriť, že Jeho láska všetko premôže. Ale Ježiš odchádza z tohto sveta a nás žehná.

Tak ako požehnal vtedy učeníkov, tak žehná aj nás. Nás žehná v nich. Jeho požehnanie má moc a ukazuje smerom, kde Boh uspokojí všetky naše potreby v sláve Krista Ježiša. Áno, na tomto svete nám môže všeličo chýbať. Nemusíme a ani nie sme so všetkým spokojní. Ako kresťania musíme bojovať ešte aj boj viery a identity. Ale nie sme bez Ježišovho slova požehnania – On nám praje všetko dobré. Iba sčiasťky tu, ale naplno tam, kam odišiel. Lebo nebo to nie je len miesto, kde nás čaká, On tam pre nás vytvára priestor, v ktorom budeme žiť naveky a ten musí byť dokonalý a plný Jeho prítomnosti, Jeho darov. Sme požehnaní z neba tu dole na zemi, aby sme raz žili v požehnaní neba nastalo.

Božie požehnanie nie sú iba krásne slová o tom, aký úmysel má Pán Boh s nami. V Jeho slovách žehnaní je sila neba, ktorá sa nám dáva tu a teraz a otvára nám aj budúcnosť, do ktorej spejeme. Sme Ježišom požehnaní a to požehnanie si nemáme nechať pre seba.

3. Ježiš nie je slaboch, je to zvrchovaný Pán: učeníci dlhý čas váhali vo svojej viere. Zlomila ich moc Golgoty. Nedokázali prijať fakt, že Ježiš je živý. Spochybňovali výpovede svedkom. Dokonca sa im ťažko verilo aj tomu, že Ježiš je živý, i keď stál vedľa nich. **Bolo pre nich ťažké uveriť, že niekto má moc poraziť smrť, že je**

niekto mocnejší ako život, že Boha skutočne možno vidieť, že Ježiš je Pán. Teraz je unášaný do neba a oni sa môžu rozhodnúť, či uveria tomu, že Ježiš je Boh a Pán alebo toto všetko vyhlásia za nejakú nevydarenú filmovú šou. A oni sa rozhodli.

Ježiš nám pripadá ako slaboch, nečinný, mäkký, vzdialený. Ale Ježiš neodišiel z tohto sveta ako porazený, ale ako Víťaz. Jeho zmŕtvychvstanie potvrdilo to, že On nie je iba obyčajný človek. A Jeho vzkriesenie potvrdilo, že On je Boh. Učeníci si mohli povedať: dobre, Ježiš zomrel a teraz žije – veď to sa udialo aj mládencovi z Naimu, Jairovej dcére či Lazarovi, tak to môže znamenať iba to, že Ježiš má nejakú moc danú od Hospodina, aby kriesil. Mohli si učeníci povedať: dobre, je vzatý do neba, ale to bol aj Eliáš či Enoch. Takže Ježiš je možno iba človek, ktorého Hospodin chce mať pri sebe. Ale byť vzkriesený a vystupovať na nebo, to je málo na akýkoľvek zázrak s človekom. Ten, ktorý vystupuje, musí byť Boh a preto sa Ježišovi klaňajú a uznávajú Ho ako Pána nielen nad svojím životom, ale aj nad celým svetom.

Ježiš je v nebi a to znamená, že nie je slaboch, ale je Víťaz, mocný Pán, všemohúci Boh, už ničím neobmedzený. Jedine tak láskou k nám. No tá Ho vedie k tomu, aby nad všetkým vládol a nám tak dodával istotu, že sme v Jeho rukách na bezpečnom mieste.

Áno, môžeme mať hocijaký pocit a možno by sme najradšej boli, keby tu Ježiš prišiel narobiť poriadok, ale pravda je taká, že **ak Ježiš vstúpil do neba, potom je náš Vodca, ktorý nás vedie v ústrety večnosti / žehná nás svojim požehnaním, ktoré je plné Jeho darov pre časnosť a večnosť / a je Pánom, na ktorého sa môžeme spoľahnúť, čokoľvek nás čaká v budúcich dňoch.** On sa raz vráti. Buďme teda pripravení, keď príde. Amen.